

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, a některé další zákony.

I. Obecná část

Návrh zákona transponuje některé směrnice ES v oblasti služeb na finančním trhu.

Kromě transpozice práva ES upravuje návrh zákona také některé změny v zákonu o podnikání na kapitálovém trhu, jejichž potřeba se projevila v prvních měsících účinnosti tohoto nového zákona a také v rámci procesu směřujícímu k vytvoření centrálního deponitáře cenných papírů, jehož vznik zákon předpokládá.

1. Zhodnocení platného právního stavu

Návrh zákona se týká oblasti dosud upravené těmito právními předpisy, které nabyly účinnosti dne 1. 5. 2004 a které implementovaly v té době platné právo ES:

- 1) zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu (dále jen „**ZPKT**“),
- 2) zákon č. 257/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o podnikání na kapitálovém trhu, zákona o kolektivním investování a zákona o dluhopisech,
- 3) vyhláška č. 263/2004 Sb., o minimálních náležitostech prospektu cenného papíru a užšího prospektu cenného papíru.

2. Hlavní principy navrhované právní úpravy a jejich odůvodnění

Obsah návrhu zákona lze rozdělit na několik obsahově relativně samostatných oblastí, které vyplývají především z jednotlivých transponovaných směrnic.

a) Návrh zákona transponuje **směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí převoditelných cenných papírů k obchodování a o změně směrnice 2001/34/ES (dále „směrnice o prospektu“)**, která nabyla účinnosti 31. prosince 2003 s termínem transpozice do národních právních řádů členských zemí do 1. července 2005.

Směrnice sjednocuje dosud roztržitěnou úpravu informačních povinností emitentů a dalších osob při veřejné nabídce cenných papírů a při přijímání cenných papírů k obchodování na regulovaném trhu.

Základní změnou, kterou směrnice přináší, je zavedení tzv. jednotného pasu pro emitenty. Tento princip znamená, že pokud je prospekt schválen v jednom členském státě, je platný i v dalších, což přináší úsporu nákladů pro emitenty a zjednodušuje nabízení cenných papírů ve více členských státech Evropské unie. Pouze orgány domovského členského státu budou oprávněny ke schválení prospektu, příslušné orgány hostitelského státu budou povinny na základě oznámení prospektu schválený v domovském státě uznat. Směrnice dále rozšiřuje okruh případů, ve kterých není nutné při nabízení cenných papírů schvalovat a uveřejňovat prospekt, ruší dosavadní rozdělení na prospekt a užší prospekt, mění úpravu jazyků používaných při přeshraničních nabídkách cenných papírů, nově upravuje vnitřní členění vyhotovovaných prospektů a zavádí větší variabilitu prospektů pro různé případy nabídek a druhů cenných papírů.

Řadu otázek, jako konkrétnější úpravu náležitostí prospektu, upřesnění definic, požadavky na publikování dodatečných informací aj. obsahuje prováděcí předpis ke směrnici, který byl v tomto případě přijat ve formě nařízení Komise (ES) č. 809/2004 z 29. dubna 2004 „provádějící směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES s ohledem na údaje obsažené v prospektu a s ohledem na jeho formát, začlenění odkazů, uveřejnění prospektu a na jeho propagaci“ - *v termínu pro předložení zákona vládě chybí oficiální český překlad názvu.*

Vzhledem k tomu, že toto nařízení je přímo účinné i na území České republiky, bude zrušena vyhláška č. 263/2004 Sb., o minimálních náležitostech prospektu cenného papíru a užšího prospektu cenného papíru.

- b) Návrh zákona také dokončuje implementaci **směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) a ji provádějících směrnic** Evropské komise 2003/125/ES ze dne 22. prosince 2003 kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o poctivou prezentaci investičních doporučení a uveřejňování střetu zájmů, a 2004/72/ES ze dne 30. dubna 2004 kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o přijatelné tržní praktiky, definici vnitřní informace ve vztahu k derivátům na komodity, seznam zasvěcených osob, oznamování manažerských obchodů a podezřelých transakcí.
- c) Kromě transpozice práva ES upravuje návrh zákona také některé změny v zákonu o podnikání na kapitálovém trhu, jejichž potřeba se projevila v prvních měsících účinnosti tohoto nového zákona a také v rámci procesu směřujícímu k vytvoření centrálního deponitáře cenných papírů, jehož vznik zákon předpokládá.
- d) Navrhovaný zákon dokončuje implementaci **směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku a o změně směrnice Rady 90/619/EHS a směrnic 97/7/ES a 98/27/ES.** Směrnice navazuje na úpravu spotřebitelských smluv, která byla v ČR implementována v zákoně č. 40/1964 Sb., občanském zákoníku. Vzhledem k připravované rekonstrukci občanského práva lze de lege ferenda uvažovat o úpravě spotřebitelských smluv ve zvláštním zákoně. Do doby přijetí nového občanského zákoníku je však nutno respektovat systematiku zvolenou zákonodárcem a spotřebitelské smlouvy upravit v hlavě páté občanského zákoníku. Výše uvedená směrnice již byla částečně transponována v zákoně č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, a to zákonem č. 257/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o podnikání na kapitálovém trhu, zákona o kolektivním investování a zákona o dluhopisech (upraveno bylo poskytování investičních služeb na dálku) a v zákoně č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě a o změně souvisejících zákonů (zákon o pojistné smlouvě) - zde byla upravena problematika pojistných smluv uzavíraných na dálku. Upraveno zatím není poskytování především bankovních služeb (směrnice se zmiňuje i o úvěrových a platebních službách, což bylo reflektováno např. v rozšíření působnosti navrhované úpravy i na zákon č. 321/2001 Sb., o některých podmínkách při poskytování spotřebitelského úvěru).

3. Porovnání s legislativou ES

Návrh transponuje směrnice ES uvedené v bodu 2.

4. Zhodnocení souladu návrhu zákona s ústavním pořádkem České republiky

Navrhované řešení je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

5. Zhodnocení souladu návrhu zákona s mezinárodními smlouvami a slučitelnost s právními akty Evropských společenství

Návrh zákona je plně slučitelný s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána a s právními akty Evropských společenství.

6. Členění zákona

Předkládaný zákon je členěn do patnácti částí podle jednotlivých novelizovaných zákonů.

7. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy

Z navrhovaného zákona nevyplývají zvýšené nároky na státní rozpočet ani jiné veřejné rozpočty; navrhovaný zákon nemá dopad na životní prostředí. Navrhovaný zákon nemá finanční dopady na podnikatelskou sféru, které by bylo možné předem vyčíslit. Tím, že zjednodušuje nabízení cenných papírů ve více členských státech Evropské unie, přináší úsporu nákladů pro emitenty. Některá ustanovení, která v souladu s právem ES chrání spotřebitele finančních služeb (investora), pak mohou přinést některé vyšší náklady.

8. Navrhovaný zákon nemá dopad na životní prostředí, sociální dopady ani dopady na rovnost mužů a žen.

II. Zvláštní část

Část první (změna zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu)

K bodu 1 (§ 1, poznámka pod čarou č. 1):

V souvislosti s transpozicí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí převoditelných cenných papírů k obchodování a o změně směrnice 2001/34/ES se doplňuje odkaz na tuto směrnici.

K bodu 2 (§ 2 písm. c):

Ve stávající podobě je ustanovení zbytečně široké a po úpravě bude více odpovídat čl. 9 Směrnice 2004/39/ES (MiFID).

K bodu 3 (§ 3 odst. 1 písm. b):

Viz odůvodnění k definici „cenných papírů kolektivního investování“ v § 3 odst. 5.

K bodu 4 (§ 3 odst. 2):

Jedná se o dodatečnou implementaci čl. 1 odst. 4 směrnice 1993/22/EHS, kde v současném znění chybí ostatní běžně obchodované cenné papíry, ze kterých vyplývá právo na vypořádání v penězích (s výjimkou platebních nástrojů, kterými jsou zejména směnky, šeky, platební příkazy a akreditivy).

K bodu 5 (§ 3 odst. 4):

Odstranění legislativně-technického nedostatku. Při prvním výskytu pojmu „centrální depozitář cenných papírů“ se zavádí legislativní zkratka „centrální depozitář“.

K bodu 6 (§ 3 odst. 5):

Podle přílohy směrnice 1993/22/EHS mají být mezi investiční nástroje zahrnuty „units in collective investment undertakings“ (podílové jednotky subjektů kolektivního investování). V České republice se jedná především o podílové listy podílových fondů a akcie investičních fondů. Podílové listy podílových fondů vydává investiční společnost (nikoli podílový fond), proto je současná formulace v § 3 odst. 1 písm. b) nepřesná. Současná formulace rovněž nezahrnuje obdobné zahraniční cenné papíry, protože fondem kolektivního investování se podle zákona č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování (ZKI) rozumí pouze podílový fond a investiční fond definované v ZKI. Proto navrhujeme uvedenou změnu, kde se zavádí nový pojem „cenné papíry kolektivního investování“.

K bodu 7 (§ 4 odst. 4):

Možnost vést evidenci se v povolení OCP neuvádí a je automaticky zahrnuta v činnosti úschovy. Jedná se o technickou úpravu v souladu se současným výkladem Komise pro cenné papíry.

K bodu 8 (§ 4 odst. 6):

Důvodem navrhované úpravy je, aby tato výjimka reflektovala i to, že zahraniční subjekty u nás poskytují investiční služby bez povolení obchodníka s cennými papíry (v § 24 a 25 se mluví o povolení k poskytování investičních služeb).

K bodu 9 (§ 4 odst. 6 písm. a)):

Jedná se o rozšíření výjimky i na ovládané osoby. Navrhujeme následující doplnění za účelem úplné implementace čl. 2 odst. 2 písm. b) ISD.

K bodu 10 (§ 6 odst. 3 a 4):

Jedná se o srozumitelnější formulaci současného znění, protože v současné podobě je formulace zavádějící, neboť v odstavci 4 není upravena možnost poskytovat doplňkové investiční služby. Rovněž byla provedena jedna obsahová změna spočívající v tom, že pro poskytování investiční služby úschovy (a s ní spojeným vedením evidencí - viz § 4 odst. 4) již není spojen požadavek na vyšší vlastní kapitál a postačí 125 000 eur. Tato úprava je v souladu s právem Evropského společenství.

K bodu 11 (§ 9 odst. 1):

Navrhujeme omezit povinnost dodržovat kapitálovou přiměřenost na individuálním základě podle ZPKT pouze na nebankovní obchodníky, neboť banky dodržují kapitálovou přiměřenost podle zákona o bankách. Banky dodržují kapitálovou přiměřenost shodně jako obchodníci s cennými papíry. Jedná se o zpřesňující formulaci, která vylučuje jinou možnou interpretaci.

K bodu 12 (§ 11 odst. 1 písm. b)):

Je třeba přeformulovat § 11 odst. 1 písm. b) tak, aby povinnost zakládalo překročení určité hranice, a nikoliv zvýšení na určité procento „nebo více“. Dle doslovného výkladu by podle současného znění zákona povinnost vznikala při dosažení jakéhokoliv podílu nad 20%.

K bodu 13 (§ 11 odst. 2):

Jedná se o opravu špatné formulace tohoto odstavce, kde je v současném znění nekonceptně použito pojmů „oznamovatel“ a „hlasovací práva“, a proto je tento odstavec v současném znění nesrozumitelný.

K bodu 14 (§ 11 odst. 3):

Výčet osob v ustanovení § 11 odst. 3 je upraven tak, aby byla tato procedura v souladu s čl. 9 odst. 2 ISD, tedy aby se konzultace týkala pouze osob, které jsou dozorovanými subjekty v jiném členském státě.

K bodu 15 (§ 11 odst. 6):

Stávající úpravu běhu lhůt, kdy není jasné o jaké rozhodnutí (zda v prvním nebo v druhém stupni) se jedná, se navrhuje použít přesnější formulaci, která se v zákoně již používá (§ 33 odst. 4 věta druhá a třetí).

K bodu 16 (§ 12 odst. 3 písm. b)):

Navrhuje se doplnit povinnost obchodníka s cennými papíry zajistit vedení evidence dematerializovaných cenných papírů navazující na samostatnou evidenci cenných papírů vedenou ČNB, a to vzhledem k tomu, že zaknihované cenné papíry jsou vedeny kromě centrální evidence rovněž v evidenci vedené Českou národní bankou (SKD).

K bodu 17 (§ 12 odst. 3 písm. e)):

Upřesňuje se, že obchodník vede v tomto případě evidenci pouze těch investičních nástrojů, které mu zákazník svěřil. Dále se z formálních důvodů doplňuje dovětek uvedený již v písmenech b) a c), v souladu se seznamem cenných papírů vedených v samostatné evidenci (§ 93 odst. 1).

K bodu 18 (§ 12 odst. 4):

Jedná se o formální opravu chybného číslování.

K bodu 19 (§ 12 odst. 5):

Jedná se o odstranění v praxi neaplikovatelného ustanovení.

K bodu 20 (§ 12 odst. 5 písm. a)):

Toto ustanovení stanovuje povinnost obchodníků s cennými papíry vést odděleně peněžní prostředky zákazníků od peněžních prostředků svých (tzn. vést je na zvláštním účtě).

K bodu 21 (§ 13 odst. 3):

Vkládá se oprávnění obchodníka evidovat při vedení deníku rodná čísla účastníků transakcí, neboť § 13c odst. 1 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel, zakazuje používání rodných čísel mj. pokud to „nestanoví zvláštní zákon“. Zákon o evidenci obyvatel sice umožňuje použití r.č. pouze na základě souhlasu nositele, ale ten nebude možné v některých případech zajistit, proto je nutné v souladu se zmíněným § 13c odst. 1 zákonné zmocnění.

K bodu 22 (§ 14 odst. 2):

Navrhuje se doplnění požadavků na splnění podmínky neslučitelnosti funkcí podle § 10 odstavce 3. I v případě makléřů je třeba předejít střetu zájmů.

K bodu 23 (§ 14 odst. 3):

V České republice nepůsobí samosprávná organizace podle tohoto ustanovení a ustanovení je proto v současné podobě nepoužitelné. V písmenu b) se upřesňuje požadavek na zkoušku konanou v zahraničí.

K bodu 24 (§ 15 odst. 1 písm. e):

Jedná se o technickou novelu, která dává do souladu znění zákona a znění vyhlášky KCP. V ustanovení § 15 odst. 1 písm. e) zákona v současném znění je uvedeno, že obchodník je povinen neprodleně informovat zákazníka o obchodech, které pro něho uzavřel. Vlastní vyhláška KCP č. 258/2004 v § 18 však definuje zcela odlišně lhůty pro informování zákazníka (v § 18 odst. 1 „ve lhůtě dohodnuté se zákazníkem, nejméně však jednou za kalendářní čtvrtletí“, v § 18 odst. 2 „nejméně jednou za kalendářní čtvrtletí, nedohodne-li se zákazníkem, že zákazníka informuje při každé dispozici jednou za měsíc“).

K bodu 25 (§ 16 odst. 1):

Ze současného znění ZPKT vyplývá, že v případě neschválení účetní závěrky nezašle obchodník KCP výroční zprávu, ale pouze důvody neschválení. Výroční zprávu je však třeba zaslat a uveřejnit i v případě neschválení účetní závěrky.

K bodu 26 (§ 16 odst. 2 písm. d):

Rozsah poskytovaných informací je v praxi nejasný, proto navrhuje vypustit slova „prostřednictvím regulovaných trhů nebo jiných osob“ a vložit slova „, a to v rozsahu podle § 13 odst. 2,“ Informační povinnost se tak naváže na údaje vedené v deníku obchodníka.

K bodu 27 (§ 16 odst. 3):

Lhůta pro uveřejnění informací bude stanovena prováděcím právním předpisem. Dochází tak ke sladění s obdobnou situací u bank, kde je tato lhůta stanovena opatřením České národní banky.

K bodu 28 (§ 16 odst. 4):

V uvedeném návrhu je znovu zavedena měsíční informační povinnost ohledně kapitálové přiměřenosti obchodníků s cennými papíry, kteří nejsou bankami a mají vlastní kapitál alespoň 730.000 EUR, v souladu se zněním čl. 8 odst. 2 směrnice 1993/6/EHS.

K bodu 29 (§ 16 odst. 7):

Lhůta pro uveřejnění informací bude stanovena prováděcím právním předpisem. Dochází tak ke sladění s obdobnou situací u bank, kde je tato lhůta stanovena opatřením České národní banky.

K bodu 30 (§ 17 písm. b):

Byla prodloužena lhůta k archivaci záznamů komunikace v souladu s novou směrnicí MiFID.

K bodu 31 (§ 18 odst. 4):

Změnou předmětu podnikání může být i rozšíření nebo zúžení povolení o jednu nebo více investičních služeb. V takovém případě je nesmyslné požadovat zastavení poskytování investičních služeb a další povinnosti podle § 18.

K bodu 32 (§ 25 odst. 3 písm. a)):

Navrhujeme snížení množství požadovaných informací od zahraničních obchodníků s cennými papíry poskytující služby v ČR bez umístění organizační složky. Navrhovaná změna vychází z formulace v § 24 odst. 7 (informační povinnost OCP s umístěnou organizační složkou) a je v souladu s prováděcí vyhláškou Komise pro cenné papíry č. 267/2004 Sb a čl. 19 odst. 2 směrnice 1993/22/EHS.

K bodu 33 (§ 26 odst. 2 věta druhá):

Navrhovaná změna upřesňuje, jakým způsobem probíhá informování Evropské Komise v případě informací podle odstavce 1: KCP informuje Komisi a informace zasílá na vědomí Ministerstvu financí. Směrnice v tomto případě nevyžaduje, aby Komisi informoval členský stát, ale dozorový orgán.

K bodům 34 až 35 (§ 26 odst. 3 a 4):

Navrhovaná změna upřesňuje, jakým způsobem probíhá informování Evropské Komise (KCP informuje skrze Ministerstvo financí).

K bodu 36 (§ 27 odst. 4 písm. b)):

Jedná se o doplnění implementace čl. 16 odst. 2 směrnice 2003/6/EHS o zneužívání trhu, kde je stanovena možnost odmítnout poskytnutí informací, jen pokud bylo pro stejné jednání a proti stejným osobám zahájeno soudní řízení.

K bodu 37 (§ 27 odst. 10):

Jedná se o dodatečnou implementaci čl. 16 odst. 2 a 4 směrnice 2003/6/EHS o zneužívání trhu, stanovující Komisi pro cenné papíry povinnost (v případě zamítnutí žádosti o spolupráci nebo o poskytnutí informací) poskytnout žádajícímu dozorovému orgánu členského státu EU co nejdetailnější informace o probíhajícím řízení nebo rozsudku.

K bodu 38 (§ 28 odst. 7 písm. d)):

Změna odkazu na ustanovení, kde jsou informační povinnosti přesněji určeny.

K bodu 39 (§ 29 odst. 1):

Jedná se o změnu související s navrhovanou změnou § 3, reflektující fakt, že podílové listy nevydává podílový fond, ale investiční společnost a umožňující zahrnout do definice i zahraniční cenné papíry.

K bodu 40 (§ 30 odst. 8):

Upřesňuje se postup Komise pro cenné papíry při registraci investičního zprostředkovatele.

K bodu 41 (§ 30 odst. 9):

Jedná se o umožnění zrušení registrace investičního zprostředkovatele na jeho písemnou žádost, což stávající znění ZPKT neumožňuje.

K bodu 42 (§ 32 odst. 1 písm. a)):

Podobně jako u deníku obchodníka je i v případě evidence investičního zprostředkovatele nutné doplnit oprávnění evidovat při jejím vedení rodná čísla účastníků transakcí, neboť § 13c odst. 1 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel, zakazuje používání rodných čísel mj. pokud to „nestanoví zvláštní zákon“.

K bodu 43 (§ 32 odst. 1 písm. b):

Doplňuje se povinnost investičního zprostředkovatele poskytovat investiční služby s odbornou péčí.

K bodu 44 (§ 32 odst. 5):

Je třeba investičnímu zprostředkovateli výslovně uložit povinnost archivace přijatých a předaných pokynů podobně, jako je tomu v případě obchodníka s cennými papíry v § 17.

K bodu 45 a 46 (§ 33 odst. 2):

Zákon o veřejných dražbách nikdy nepředpokládal, že podle tohoto zákona se budou dražit i cenné papíry. Ustanovení o nedobrovolné dražbě jsou konstruována tak, že vlastníkem předmětu dražby je jedna osoba, a ne jako v případě dražby nevyzvednutých akcií dle § 214 obchodního zákoníku, tisíce osob. Striktní aplikace zákona o dražbách v tomto případě je prakticky nemožná. Již předcházející zákon o cenných papírech odkazoval „přiměřeně“ na zákon o veřejných dražbách, proto navrhuje, aby tento přiměřený odkaz byl zachován.

K bodu 47 (§ 33 odst. 4):

Jedná se o formálního opravu špatného odkazu na první větu, protože lhůta je stanovena ve větě druhé.

K bodu 48 (§ 33 odst. 5):

Znalecký posudek nemůže tvořit přílohu dražební vyhlášky protože:

1. Znalecký posudek se vytváří v přesně stanoveném množství, které je evidováno a není možné jeho kopie vydávat za znalecký posudek, proto by musely všechny verze znaleckého posudku být pouze v originálu, což by byly stovky i tisíce znaleckých posudků v případě dražeb nevyzvednutých akcií dle § 214 obchodního zákoníku.
2. Dražební vyhláška, samozřejmě včetně příloh, se zasílá, dle zákona o dražbách, 14 dnů před dražbou vlastníkovému předmětu dražby a v případě dražby nevyzvednutých akcií dle § 214 obchodního zákoníku to mohou být i tisíce vlastníků akcií a náklady na výrobu takového množství znaleckých posudků by v mnoha případech převýšily výtěžek z dražby a v důsledku poškodily vlastníky předmětu dražby.
3. Znalecký posudek může obsahovat informace, které jsou součástí obchodního tajemství. Všechny akcie, které bývají draženy jsou nekótované akcie a veřejně známých informací o těchto akciích je velmi málo. Pokud emitent poskytne informace nad rámec své obecné informační povinnosti, musí mít možnost ochrany proti zneužití těchto informací, jinak je pro ocenění předmětu dražby neposkytne. Pokud by znalecký posudek vycházel jen z informací veřejně známých, mohlo by dojít ke zkreslení při stanovení odhadní ceny.

K bodu 49 (§ 34 až § 36I):

Návrh zcela nově upravuje část čtvrtou zákona. Jedná se o transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí převoditelných cenných papírů k obchodování a o změně směrnice 2001/34/ES.

K § 34:

V souladu s článkem 2 směrnice o prospektu jsou definovány některé pojmy. Nově se zavádí pro účely ustanovení o veřejné nabídce, prospektu cenného papíru a o podmínkách pro přijetí cenného papíru k obchodování na oficiálním trhu pojmy: kapitálové cenné papíry, dluhové cenné papíry, nabídkový program a pojem kvalifikovaný investor.

V odstavci 3 je podle článku 1 směrnice o prospektu upraven výčet cenných papírů, na které se nepoužijí ustanovení o veřejné nabídce a o prospektu cenného papíru, přičemž v odstavci 4 je pro některé z těchto cenných papírů dána možnost vyhotovit a uveřejnit prospekt.

K § 35:

V souladu s článkem 3 směrnice o prospektu je upravena obecná povinnost pro každého, kdo má v úmyslu veřejně nabízet cenné papíry, uveřejnit prospekt cenného papíru nejpozději v okamžiku veřejné nabídky.

V odstavci druhém jsou pak definovány případy, které se nepovažují za veřejnou nabídku a pro které proto neplatí výše uvedená povinnost.

V odstavci třetím jsou pak v souladu s článkem 4 směrnice o prospektu uvedeny případy, které jsou veřejnou nabídkou, ale povinnost uveřejnit prospekt se na ně nevztahuje.

K § 36:

V souladu s článkem 5 směrnice o prospektu jsou upraveny základní pravidla pro vyhotovování prospektu.

Prospekt se vyhotovuje pro cenný papír, který má být veřejně nabízen nebo přijat k obchodování na oficiálním trhu. (Protiv současné úpravě je zrušeno rozdělení na prospekt a užší prospekt cenného papíru.) Prospekt vyhotovuje buď emitent, nebo osoba, která hodlá veřejně nabízet cenné papíry nebo osoba, která žádá o přijetí cenného papíru k obchodování na oficiálním trhu. Prospekt musí být vyhotoven v souladu s prováděcím nařízením Komise (ES) č. 809/2004 (*zatím chybí oficiální český překlad názvu*) „provádějící směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES s ohledem na údaje obsažené v prospektu a s ohledem na jeho formát, začlenění odkazů, uveřejnění prospektu a na jeho propagaci“ (dále jen „Nařízení Komise“).

Prospekt obsahuje údaje o emitentovi, o cenném papíru a shrnutí prospektu. Prospekt nemusí obsahovat shrnutí prospektu, jestliže jmenovitá hodnota cenného papíru nebo cena za 1 kus se rovná alespoň částce odpovídající 50 000 eur.

V odstavci třetím se v souladu s článkem 11 směrnice o prospektu nově upravuje možnost uvádět údaje v prospektu formou odkazu na jeden či více dokumentů dříve nebo současně uveřejněných a schválených Komisí. Osoba vyhotovující prospekt musí odkazovat pouze na nejaktuálnější dokumenty. Prospekt musí také obsahovat seznam odkazů.

Všechny odkazy musí být uvedeny v souladu s Nařízením Komise.

V odstavci čtvrtém je upraven obsah a význam shrnutí prospektu, které je nově povinnou součástí prospektu. Jeho účelem je stručně informovat investora, který nemá dostatečnou odbornost, čas nebo trpělivost studovat celý prospekt. Proto by měl být zpracován netechnickým jazykem a mít maximálně kolem 2500 slov.

V odstavci šestém až osmém se nově upravuje možnost vyhotovit prospekt buď jako jednotný dokument nebo jako složený ze samostatných dokumentů. V druhém případě se pak prospekt dělí na registrační dokument, doklad o cenném papíru a shrnutí prospektu.

Vyhotovení prospektu složeného ze samostatných dokumentů umožňuje emitentovi, aby registrační dokument již dříve schválený Komisí pro veřejnou nabídku cenného papíru použil i pro veřejnou nabídku jiného svého cenného papíru s tím, že pro veřejnou nabídku tohoto cenného papíru vypracuje pouze doklad o cenném papíru a shrnutí prospektu.

K 36a:

Nově se upravuje možnost v případech některých dluhových cenných papírů vydávaných průběžně nebo opakovaně vyhotovit prospekt jako základní prospekt, který je společný pro více emisí a nemusí obsahovat konečné podmínky jednotlivých emisí, doplněný o aktualizovaný dodatek prospektu. Podrobnosti stanoví Nařízení Komise.

K § 36b:

Upravuje odpovědnost za správnost údajů uvedených v prospektu. Odpovědná je osoba, která vyhotovila prospekt. Údaje o této osobě musí být v prospektu uvedeny. Za všechny nebo některé údaje může být také odpovědný ručitel, pokud se za správnost údajů zaručil a je uvedený v prospektu.

K § 36c:

Prospekt cenného papíru emitenta se sídlem v České republice schvaluje Komise pro cenné papíry (KCP) na žádost osoby, která prospekt vyhotovila. KCP rovněž schvaluje prospekt cenného papíru vydaného emitentem z nečlenského státu Evropské unie, pokud mají být tyto cenné papíry poprvé v některém z členských států Evropské unie veřejně nabízeny nebo přijaty k obchodování na regulovaném trhu v České republice

V odstavci třetím a čtvrtém je upraven zvláštní režim pro dluhové cenné papíry splňující uvedená kritéria. Osoba, která prospekt vyhotovila, se může rozhodnout, zda nechá schválit prospekt dozorovým úřadem členského státu Evropské unie v němž má emitent sídlo, nebo dozorovým úřadem členského státu, kde cenné papíry byly nebo mají být přijaty k obchodování na oficiálním trhu, nebo kde jsou cenné papíry veřejně nabízeny. Prospekt cenného papíru emitenta se sídlem v České republice, který je nabízen v jiném členském státu EU, tak může v takovém případě schvalovat buď KCP nebo dozorový úřad státu, kde je cenný papír nabízen. KCP také může schvalovat v takovém případě prospekt cenného papíru emitenta se sídlem v jiném členském státu EU, jestliže žádá o přijetí k obchodování na oficiálním trhu nebo hodlá veřejně nabízet takové cenné papíry v České republice.

V odstavci devátém jsou v souladu s článkem 20 směrnice o prospektu stanoveny podmínky, za jakých může KCP schválit prospekt cenného papíru vydaného emitentem z nečlenského státu Evropské unie.

V odstavci desátém a jedenáctém je upravena možnost postoupení žádosti o schválení prospektu z KCP na dozorový úřad jiného členského státu Evropské unie i opačně.

K § 36d:

V souladu s článkem 8 směrnice o prospektu je upraven postup v případě, kdy není ke dni schvalování prospektu známa konečná cena a počet cenných papírů, které budou veřejně nabídnuty.

K § 36e:

V souladu s článkem 8 směrnice o prospektu jsou upraveny podmínky, za jakých může KCP povolit zúžení prospektu o některé náležitosti.

K § 36f:

Toto ustanovení je klíčové pro tzv. evropský pas emitentů. V souladu s článkem 17 směrnice o prospektu zavádí do práva České republiky princip, že pro účely veřejné nabídky cenného papíru nebo pro účely žádosti o přijetí cenného papíru k obchodování na regulovaném (v ČR na oficiálním) trhu, je ve všech členských státech EU (tedy i v České republice) platný prospekt, který schválil dozorový úřad státu sídla emitenta, případně státu, ve kterém byl cenný papír poprvé veřejně nabízen nebo přijat k obchodování na regulovaném trhu (může se lišit od státu sídla emitenta), jestliže tento úřad poskytl osvědčení o schválení (v ČR toto osvědčení zasílá Komisi pro cenné papíry).

K § 36g:

V souladu s článkem 19 směrnice o prospektu se zavádí nový režim používání jazyků při vyhotovování a uveřejňování prospektu – nově se upravuje možnost používání anglického jazyka jako v současnosti jediného jazyka obvyklého v oblasti mezinárodních financí.

K § 36h:

V souladu s článkem 14 směrnice o prospektu se upravují pravidla pro uveřejňování prospektu. Prospekt je možné uveřejnit až po schválení nebo po doručení osvědčení o schválení. Podrobnosti stanoví Nařízení Komise.

K § 36i:

V souladu s článkem 9 směrnice o prospektu je upravena platnost uveřejněného prospektu. Prospekt je platný po dobu 12 měsíců po uveřejnění za předpokladu, že je doplněn schválenými a uveřejněnými dodatky prospektu.

K § 36j:

V souladu s článkem 16 směrnice o prospektu je nově upraven tzv. dodatek prospektu, který je nutné vypracovat a nechat schválit KCP v případě, že po schválení prospektu, ale ještě před konečným uzavřením veřejné nabídky nebo zahájením obchodování na oficiálním trhu, dojde k podstatné změně v některé skutečnosti uvedené v prospektu nebo byl-li zjištěn významně nepřesný údaj.

K § 36k:

V souladu s článkem 15 směrnice o prospektu jsou upravena pravidla pro propagační a jiná sdělení o veřejné nabídce cenného papíru nebo o přijetí cenného papíru k obchodování na oficiálním trhu.

K § 36l:

V souladu s článkem 18 směrnice o prospektu upravuje povinnost KCP na žádost emitenta nebo osoby odpovědné za vyhotovení prospektu poskytnout příslušnému orgánu jiného členského státu EU osvědčení o schválení prospektu. Je komplementárním doplněním k úpravě tzv. evropského pasu v § 36f.

K bodu 50 (§ 39 odst. 2):

Tento odkaz je ve vztahu k informačním povinnostem nesmyslný (týká se podmínek pro přijímání k obchodování na oficiálním trhu).

K bodu 51 (§ 40 odst. 2):

Jedná se o legislativně technickou úpravu v souvislosti s transpozicí směrnice o prospektu.

K bodu 52 (§ 44 odst. 2 písm. b)):

Současný požadavek může být nesplnitelný - nelze vyhovovat 2 právním řádům současně.

K bodu 53 (§ 44 odst. 4):

V souladu článkem 4 směrnice o prospektu se rozšiřuje výčet cenných papírů, pro které není nutné schvalovat a uveřejňovat prospekt pro jejich přijetí k obchodování na oficiálním trhu.

K bodům 54 a 55 (§ 45 odst. 1 a 3):

Slovo „tiskárna“ se nahrazuje pojmem „provozovatel tiskárny“, který je již v zákoně použit, protože tiskárně nelze udělit licenci.

V odstavci 3 se doplňuje podmínka sídla nebo bydliště v České republice, protože se již objevily žádosti o licenci ze zahraničí, kde by byl znemožněn dozor.

K bodu 56 (§ 47):

K odst. 1: V tomto případě dochází k jasnější formulaci tohoto odstavce, protože se nerozhoduje o podání žádosti o vyřazení, ale přímo o vyřazení cenného papíru.

K odst. 2: Zpřesňuje se lhůta k podání žádosti o vyřazení cenného papíru z obchodování a to tak, že se žádost podává bez zbytečného odkladu po splnění všech zákonných povinností stanovených v obchodním zákoníku. Jasně se stanovuje, že v případě rozhodnutí o vyřazení z obchodování se za splněné považují povinnosti vůči těm akcionářům, kteří na valné hromadě hlasovali pro tento návrh. Vyžaduje se tedy pouze veřejný návrh na odkup akcií a odkup akcií vůči akcionářům, kteří se valné hromady nezúčastnili nebo pro návrh nehlasovali. Aby organizátor trhu mohl rozhodnout o tom, že byly splněny všechny zákonné požadavky, tvoří přílohu žádosti doklady o splnění zákonných povinností. U dluhopisů se navrhuje nechat původní úpravu v zákoně o dluhopisech.

K odst. 3: Dochází k přeformulování lhůty, kdy musí organizátor trhu rozhodnout o vyřazení v souladu se změnami provedenými v odstavci 2.

K odst. 4: V tomto odstavci nedochází k žádné změně.

K bodům 57 až 59 (§ 49 nadpis, odst. 1 a odst. 4):

Důvodem navrhované úpravy je, že rozhodnutí o pozastavení obchodování s cenným papírem se nebude vydávat ve správním řízení, které je svou zdlouhavostí nevhodné. Právo Evropského společenství nepožaduje přezkoumatelnost tohoto rozhodnutí soudem, proto není potřeba jej vydávat ve správním řízení (na rozdíl o rozhodnutí o přijetí k obchodování nebo o vyloučení z obchodování).

K bodu 60 (§ 50 až 55):

Zrušují se ustanovení, která jsou nově upravena v části čtvrté zákona.

K bodu 61 (§ 57 odst. 5):

Navrhovaná změna upřesňuje, jakým způsobem probíhá informování Evropské Komise (KCP informuje skrze Ministerstvo financí).

K bodům 62 a 63 (§ 66 odst. 1 a 3 až 4):

Znění ZPKT nepřevzalo v části upravující regulované trhy ty §§ zrušeného zákona o burze cenných papírů, které upravovaly oprávnění k ukládání sankcí (část VIII. Sankce).

ZPKT předpokládal udělování sankcí zcela na soukromoprávním základě. Bylo by ovšem nutno uzavřít smlouvy mezi burzou a jejími členy, popř. dalšími osobami oprávněnými

uzavírat burzovní obchody a mezi burzou a emitenty. Samotný předmět smlouvy - udělování sankcí - je výjimečnou oblastí soukromoprávních vztahů, která není zákonem ani soudní judikaturou řešena a nastaly problémy s uzavíráním takových smluv.

Burza by ale bez možnosti ukládat sankce přišla o pravomoc vymáhat dodržování burzovních předpisů, která přispívá k zachování bezpečnosti obchodování na burze a ztížilo by se vykonávání oprávnění burzy. Navržené znění předpokládá ukládání sankčních opatření na základě burzovních pravidel, kterým je tak svěřena jistá veřejnoprávní závaznost.

O opatřeních podle burzovních pravidel rozhoduje burzovní komora, která ale může tuto pravomoc přenést na burzovní výbor.

K bodu 64 (§ 67 odst. 1):

Účelem navrhované úpravy je přímo v zákoně nezakazovat Burze pro cenné papíry Praha zřizování i jiných výborů než je burzovní výbor pro členské otázky a burzovní výbor pro kotaci (tedy např. burzovního výboru pro burzovní obchody, který rozhoduje o podmínkách obchodování), protože rozhodnutí o vytvoření výborů je čistě interní záležitostí burzy.

K bodu 65 (§ 70 odst. 1 písm. c):

Navržená změna reflektuje novelizaci § 26 odst. 1, kde se legislativní zkratka „ministerstvo“ již používá.

K bodu 66 (§ 70 odst. 3):

Jedná se o tzv. nečleny burzy, u kterých se nevyžaduje, aby dodržovaly burzovní pravidla (obchodují mimo automatizovaný obchodní systém burzy).

K bodu 67 (§ 70 odst. 3):

Omezuje se povinnost České národní banky dodržovat burzovní pravidla, protože tato pravidla by teoreticky mohla být v rozporu s jinými závazky ČNB vyplývající z účasti v Evropském systému centrálních bank nebo v její péči o stabilitu cen. V takovém případě by měly tyto závazky přednost před burzovními pravidly.

K bodu 68 (§ 74 odst. 5):

Navrhovaná změna upřesňuje, jakým způsobem probíhá informování Evropské Komise (KCP informuje skrze Ministerstvo financí).

K bodu 69 (§ 80):

Jedná se o přesnější úpravu povinností organizátora mimoburzovního trhu, protože současná formulace, která stanoví, že se na organizátora mimoburzovního trhu přiměřeně vztahují povinnosti obchodníka s cennými papíry, je příliš obecná a mohla by vést k interpretačním problémům.

K bodu 70 a 72 (§ 82 odst. 4 písm. e):

Investiční společnost může být podle směrnice 1998/26/EHS účastníkem vypořádacího systému pouze za určitých přesně vymezených podmínek, proto bylo nutné upřesnit podmínky, za kterých může být investiční společnost účastníkem vypořádacího systému pouze, aby vypořádací systém podle českého práva mohl být vypořádacím systémem podle výše uvedené směrnice.

K bodu 71 (§ 82 odst. 4):

Jedná se o upřesnění, že seznam uvedených osob je taxativní.

K bodu 73 (§ 82 odst. 6):

Stanovuje se pravidlo, že provozovatel vypořádacího systému je ze zákona účastníkem vypořádacího systému, který provozuje (jeho účastnictví tedy nevzniká smlouvou).

K bodu 74 (§ 83 odst. 3 písm. b):

Současné znění je nesmyslné, protože před udělením povolení ještě vypořádací systém neexistuje.

K bodu 75 (§ 83 odst. 3 písm. g):

Požadavek uvedený v tomto písmenu je nadbytečný vzhledem ke znění § 82 odstavec 4 a 5.

K bodu 76 (§ 86 odst. 2 písm. b):

Odstraňuje se nesprávný odkaz.

K bodu 77 (§ 88 odst. 4 písm. b):

Ustanovení je třeba dát do souladu s vedením seznamu Komisí podle § 13 odst. 1 písm. p) zákona o Komisi.

K bodu 78 (§ 89 odst. 1):

Navrhovaná změna upřesňuje, jakým způsobem probíhá informování Evropské Komise (KCP informuje skrze Ministerstvo financí).

K bodu 79 (§ 93 odst. 4):

Odstraňují se pochybnosti, zda se na vedení evidence České národní banky dle odst. 5 vztahuje prováděcí právní předpis podle odst. 4.

K bodu 80 (§ 94 odst. 1 písm. b):

Účelem této úpravy je zdůraznit, že osoba vedoucí navazující evidenci a majitel účtu zákazníků jsou totožní – tedy, že účet zákazníků může být veden pouze pro osobu vedoucí navazující evidenci. Toto upřesnění v dosavadní právní úpravě chybí a vznikaly tak problémy ohledně interpretace ustanovení.

K bodu 81 (§ 94 odst. 2):

Dosavadní znění je matoucí, neboť „práv spojených s investičním nástrojem“ je celá řada a není rozumné, aby byla na majetkovém účtu všechna evidována. Naproti tomu existují i jiné skutečnosti (zástavní právo, omezení převoditelnosti stanovené emitentem), které pod výraz „práva spojená s investičním nástrojem“ podřadit nelze, ačkoli by jejich evidování bylo z hlediska praxe vhodné. Dále je třeba umožnit osobám vedoucím navazující evidenci, na které nedopadá ustanovení § 102, evidovat rodná čísla v souladu s § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů. Dosavadní alternativní díkce evidenci rodných čísel bez souhlasu neumožňuje.

K bodu 82 (§ 94 odst. 3):

Současné znění je nesmyslné (ani zákon, ani rozhodnutí soudu nemůže stanovit jinak), proto je navržena tato změna, která odpovídá původní úpravě v zákoně o cenných papírech. Rovněž je opravena gramatická chyba v zájmenu „pro niž“.

K bodu 83 (§ 94 odst. 4):

Jedná se o upřesnění současné formulace z důvodu, že ne všechny svěřené investiční nástroje lze vést na účtu zákazníků (např. ty, jejichž povaha to neumožňuje) a naopak je stanoveno, že jiné než svěřené nástroje nelze na tomto účtu evidovat.

K bodu 84 (§ 94 odst. 5):

Jedná se o zpřesnění dikce zákona v tom smyslu, že uvedené ustanovení jasně dopadá pouze na centrální evidenci vedenou centrálním depozitářem. Zpřesňuje se tím vztah mezi § 94 odst. 5 a následujícím odst. 6.

K bodu 85 (§ 94 odst. 6):

Jedná se o upřesnění formulace, protože evidence vedená centrálním depozitářem je centrální evidencí.

K bodu 86 (§ 94 odst. 9):

V platném a účinném ustanovení § 94 odst. 9 ZPKT rozlišuje mezi „evidencí investičních nástrojů“ a „evidencí emise“, přitom pojem evidence investičních nástrojů by měl být obecný pojem zahrnující jak evidenci vedenou na majetkových účtech, tak i evidenci emisí. Jinak totiž nastává nesmyslná situace, kdy evidence emise se nepovažuje za součást evidence investičních nástrojů. Ještě výrazněji tento problém nastává v souvislosti s interpretací ustanovení dle § 99 odst. 2, kdy výpis z evidence investičních nástrojů je účinný vůči všem, jaký právní význam by pak měl výpis z evidence emise pokud by nebyl součástí evidence investičních nástrojů? Navíc v § 99 odst. 3 je za rozhodující považován výpis z evidence emise. Dále není nikde ani stanoveno, co se v evidenci emise vlastně eviduje.

Navrhované ustanovení § 94 odst. 9 tak upřesňuje, že evidence emise je vedle majetkových účtů nedílnou součástí evidence investičních nástrojů, a to pro zaknihované investiční nástroje, a odstraňuje též pochybnosti o tom, že v případě listinných cenných papírů v úschově se nevede evidence emise. Dále jsou stanoveny obsahové náležitosti vedení evidence emise, takže je odstraněn logický rozpor mezi tím, že by výpis z evidence emise obsahoval více náležitostí než je vedeno v samotné evidenci emise.

K bodům 87 a 89 (§ 95 odst. 1, § 99 odst. 2):

U pojmu závěrka dne je odkaz pouze na provozní řád centrálního depozitáře, avšak ustanovení se vztahuje i na samostatnou evidenci.

K bodu 88 (§ 95 odst. 2):

Jedná se o zpřesnění, které má odstranit stávající aplikační problémy.

K bodu 90 (§ 99a):

Účelem navržené úpravy je stanovení lhůty po kterou jsou osoby vedoucí evidenci povinni vést všechnu dokumentaci (elektronickou i písemnou). Povinnost uchovávat dokumenty je třeba rozšířit i na povinnost uchovávat evidenci jako takovou. Doba uchování evidence po dobu 10 let je příliš krátká a nepostačuje ani k úplnému využití promlčecích dob u trestných činů, které připadají v úvahu – viz připomínky k úpravě navrhované v technické novele ZPKT zaslané Komisi pro cenné papíry (20 let), Nejvyšším státním zastupitelstvím (20 let), Ministerstvem vnitra (20 let), policejním prezidiem (listinné 20 let, elektronické 30 let) a finančně analytickým útvarem (50 let).

Ustanovení o povinnosti uchovávat pro účely probíhajícího trestního nebo občanského soudního řízení i po uplynutí uvedené doby je stanovena obdobně jako v zákoně o účetnictví.

K bodu 91 (§ 100 odst. 1 písm. a)):

Jedná se o výslovné stanovení principu, že centrální depozitář může být v jeden okamžik v České republice pouze jeden, s výjimkou případu likvidace stávajícího centrálního depozitáře dle § 105 odst. 2. Důvodem této úpravy je, že v současném znění nedává zákon tento jednoznačný výklad.

K bodu 92 (§ 100 odst. 4):

Ustanovení výslovně zakotvuje odpovědnost za škodu, kterou centrální depozitář způsobí v důsledku chyb nebo neúplností v evidenci cenných papírů. Dovodit tuto odpovědnost z obecných ustanovení o odpovědnosti za škodu je problematické, neboť předpokladem odpovědnosti za škodu je zpravidla porušení právní povinnosti. Povinnost vést evidenci cenných papírů bez chyb a úplně v zákoně výslovně stanovena není.

K bodu 93 (§ 103 odst. 2 písm. a)):

Odstraňují se pochybnosti, zda dosavadní slova „akciová společnost“ znamenají jen akciovou společnost se sídlem v České republice, nebo i obdobné subjekty zahraniční. Z hlediska dozoru Komise pro cenné papíry nad centrálním depozitářem je vhodné, aby se jednalo o subjekt se sídlem v České republice.

K bodu 94 (§ 103 odst. 2 písm. b)):

Jedná se o formální opravu s ohledem na rod žadatele.

K bodu 95 (§ 103 odst. 2 písm. b)):

Navrhovaná změna reaguje na skutečnost, že povinnost uchovávat dokumentaci k centrální evidenci cenných papírů nevyplývá primárně ze zákona č. 499/2004 Sb. o archivnictví a spisové službě, nýbrž z nově navrhovaného zvláštního ustanovení § 99a.

K bodu 96 (§ 103 odst. 4 písm. a)):

Problematika dne, od kterého centrální depozitář vede centrální evidenci cenných papírů, je řešena jiným způsobem.

Nově navrhované ustanovení umožňuje Komisi pro cenné papíry stanovit podmínky, které musí žadatel splnit, což je úprava, která již funguje při udělování povolení k činnosti burzy cenných papírů. Teorie správního práva se shoduje, že možnost vázat správní akt na podmínky nebo příkazy musí vyplývat ze zvláštního ustanovení zákona.

K bodu 97 (§ 104 odst. 4):

Jedná se o upřesnění, kdy nabývá účinnosti provozní řád centrálního depozitáře.

K bodu 98 (§ 104a a § 104b):

Dosavadní znění zákona obsahuje značnou disproporci, jestliže upravuje kontrolu nabývání a pozbývání účasti na obchodníku s cennými papíry a podmínky výkonu funkce jeho vedoucích osob (§ 10 a 11), avšak zcela rezignuje na totéž u centrálního depozitáře. Vzhledem ke klíčovému významu centrálního depozitáře pro fungování kapitálového trhu navrhuje, aby účast na centrálním depozitáři a jeho vedoucí osoby rovněž podléhaly schvalovacímu procesu. Navrhovaná ustanovení řeší uvedenou disproporci obdobným způsobem jako u obchodníků s cennými papíry.

K bodu 99 (§ 105 odst. 2):

Jedná se o zpřesnění stávajícího textu. Navrhuje se nahradit neurčitý výraz „archivní evidence“ přesným odkazem na nově navrhované ustanovení § 99a, které upravuje povinnost centrálního depozitáře uchovávat evidenci a související dokumenty.

K bodu 100 (§ 107 nadpis):

Jedná se o doplnění nadpisu v souladu se zněním podobných nadpisů u jiných institucí (obchodník s cennými papíry - § 20, burza - § 62, organizátor mimoburzovního trhu - § 79).

K bodu 101 (§ 107a):

Zákon dosud neřeší situaci, kdy je na majetek centrálního depozitáře prohlášen konkurs. Prohlášení konkursu má v takovém případě za následek odnětí povolení k činnosti centrálního depozitáře (§ 145 odst. 1). Cílem navrhované úpravy je zajistit výkon činnosti centrálního depozitáře do doby, než ji začne vykonávat jiný centrální depozitář. Centrálnímu depozitáři, resp. správci konkursní podstaty, vzniká po prohlášení konkursu povinnost nabídnout podnik s výjimkou závazků ke koupi jinému centrálnímu depozitáři, popř. státu. Jedná se vlastně o speciální způsob zpeněžení konkursní podstaty, který dostatečně chrání také zájmy konkursních věřitelů, neboť zaplacená kupní cena představuje výtěžek zpeněžení a konkursní věřitelé se z ní mohou uspokojit. Úprava dále obsahuje technické a procesní aspekty spojené s uzavíráním kupní smlouvy a s jmenováním znalce.

K bodu 102 (§ 109 odst. 2):

Účelem navrhované úpravy tohoto ustanovení je možnost centrálního depozitáře provádět v evidenci centrálního depozitáře změny, které musí být provedeny bez ohledu na vůli vlastníka investičního nástroje i v době, kdy vlastník investičního nástroje ještě nemá uzavřenu účastnickou smlouvu.

K bodu 103 (§ 111 odst. 1):

Důvodem je zajištění kontinuity dosavadního vedení registru emisí Střediskem cenných papírů. Návrh by měl odstranit mnohdy bezesmluvní vztah emitenta a SCP z dob kupónové privatizace.

K bodům 104 a 105 (§ 111 odst. 2 a 3):

Jedná se o zpřesnění a sjednocení terminologie. Které konkrétní údaje mají být poskytovány emitentovi, resp. na která ustanovení má text zákona odkázat, může být předmětem další diskuse.

K bodům 106 až 108 (§ 111 odst. 4 a 5):

Jedná se o zpřesnění a sjednocení terminologie.

K bodu 109 (§ 112 až 114):

Jedná se o oddělení ustanovení o přeměně podoby cenného papíru z ustanovení o depozitáři do zvláštní hlavy, protože se tato úprava vztahuje i na samostatné evidence.

K bodu 110 (§ 114 odst. 1):

Protože může dojít od doby, kdy se rozhodne o přeměně, do doby, kdy dojde k realizaci tohoto rozhodnutí ke změnám ve složení orgánů emitenta (z důvodů odstoupení, odvolání nebo smrti), tak tyto osoby nebudou moci listinný cenný papír podepsat. Podepisovat by tedy měly osoby oprávněné jednat za emitenta v době realizace rozhodnutí. Tato doba by měla být zároveň dostatečně určitá, proto navrhujeme, aby jimi byly osoby oprávněné emitenta zavazovat ke dni zrušení zaknihování.

K bodu 111 (§ 115 nadpis):

Návrh odstraňuje duplicitu v používání pojmů údaje a informace v § 115. Zároveň dochází k přečíslování této hlavy, protože ustanovení o přeměně podoby CD byla označena jako zvláštní hlava.

K bodu 112 (§ 115 odst. 1 písm. d)):

Jedná se o upřesnění formulace.

K bodu 113 (§ 115 odst. 1 písm. i)):

Ani Burza cenných papírů Praha ani RM-systém nepotřebují speciální informační oprávnění pro uplatnění kontroly a sankcí.

K bodu 114 (§ 115 odst. 3):

Jedná se o odstranění zavádějící formulace.

K bodu 115 (§ 115 odst. 4):

Povinnost poskytnout údaje se navrhovanou úpravou rozšiřuje na celé spektrum investičních nástrojů, které v navazující evidenci mohou být vedeny.

K bodu 116 (§ 115 odst. 5):

Upravuje se okruh osob, které mají nárok na náhradu nákladů. Způsob úhrady vynaložených věcných nákladů bude stanoven prováděcím právním předpisem. Dále se jedná o odstranění duplicity v používání pojmů informace a údaje v § 115.

K bodu 117 (§ 116 odst. 3):

Jedná se o změnu z důvodu nutnosti stanovit lhůty v prováděcím předpise a odstranění pochybností, zda lze lhůty zařadit pod pojem „způsob, jakým informují“.

K bodům 118 a 119 (§ 118 a 119):

Dává se možnost emitentům se sídlem v zahraničí vybrat si ze dvou jazyků, ve kterých uveřejní výroční a pololetní zprávy. To zjednoduší plnění této povinnosti zahraničním emitentům a tím se pro ně český regulovaný trh stane atraktivnějším. Navíc je obdobné ustanovení ve směrnici o informačních povinnostech emitentů kótovaných cenných papírů (2004/109/ES), kterou musí Česká republika nejpozději do ledna 2007 transponovat.

K bodu 120 (§ 120 odst. 6):

V souladu článkem 10 směrnice o prospektu se upravuje nová souhrnná informační povinnost emitenta kótovaných cenných papírů. Tento emitent je povinen nejméně jednou ročně po uveřejnění výroční zprávy uveřejnit dokument, který obsahuje nebo odkazuje na všechny údaje, které emitent uveřejnil za předcházejících 12 měsíců na základě povinností vyplývajících z uvedených směrnic (jedná se především o účetní směrnice).

K bodům 121 a 122 (§ 122 odst. 2):

Legislativně-technické upřesnění odkazu na § 11 odst. 2.

K bodu 123 (§ 122 odst. 2 písm. b)):

Dosavadní znění je nesmyslné. Návrh mění osobu, vůči které je plněna oznamovací povinnost na emitenta.

K bodu 124 (§ 122 odst. 12):

Jedná se o technickou změnu, kterou se opravuje se chybný odkaz.

K bodu 125 (§ 123 odst. 1):

Ustanovení řeší jazyk informační povinnosti. Emitent by jinak mohl výroční či pololetní zprávu zaslat KCP např. v řečtině či portugalštině.

K bodu 126 (§ 124 odst. 1):

Jedná se o upřesnění formulace v souladu se směrnicí o zneužívání trhu. Pro potřeby úpravy ochrany proti zneužívání trhu se používá pojem „finanční nástroj“, který je širší než obecně používaný pojem „investiční nástroj“.

K bodům 127 a 128 (§ 124 odst. 4 písm. a) a b)):

Terminologické změny souvisejí s rozšířením definice finančního nástroje (§ 124 odst. 1 viz bod 125) pro potřeby úpravy ochrany proti zneužívání trhu.

K bodu 129 (§ 124 odst. 5):

Opravuje se nepřesně vymezený okruh osob, které mají povinnost ohlásit Komisi podezření ze zneužití trhu. Směrnice 2004/6/ES, o zneužívání trhu, v čl. 6 odst. 9 ve spojení s čl. 1 odst. 3 prováděcí směrnice 2004/72/ES zjevně míří na samotné poskytovatele služeb (tj. obchodníky s cennými papíry, banky, provozovatele organizovaných trhu apod.) Díkce stávajícího ustanovení zákona č. 256/2004 Sb. však míří spíše na fyzické osoby, které se pohybují na finančním trhu (např. zaměstnanci obchodníků s cennými papíry) a vyvozovat z nich odpovědnost samotných poskytovatelů služeb je velmi obtížné. Ustanovení je navíc dosti nejasné, obtížně vyložitelné a vyvolává na straně subjektů trhu nejistotu. Proto se ustanovení doplňuje tak, aby povinnost oznamovat podezřelé transakce byla vynutitelná především vůči samotným poskytovatelům služeb na kapitálovém trhu.

K bodu 130 (§ 124 odst. 7):

Uvedení do souladu s čl. 8 směrnice 2003/6 o zneužívání trhu.

K bodu 131 (§ 125 odst. 1):

Terminologická změna souvisí s rozšířením definice finančního nástroje (§ 124 odst. 1 viz bod 90) pro potřeby úpravy ochrany proti zneužívání trhu. Druhá změna představuje technické upřesnění, aby bylo patrné, že se nejedná o každou vnitřní informaci, ale jen informaci, která se týká emitenta.

K bodu 132 (§ 125 odst. 2):

V současné úpravě chybí povinnost informovat Komisi i o obsahu odložené informace.

K bodu 133 (§ 125 odst. 5):

Současné znění § 125 odst. 5 překračuje požadavky směrnice 2003/6/EHS a prováděcí směrnice 2004/72/EHS (čl. 1 odst. 1 a 2) na vymezení osob s povinností hlásit tzv. manažerské obchody. Proto je vhodné tento okruh upřesnit podle uvedených směrnic.

K bodu 134 (§ 125 odst. 6):

Terminologická změna souvisí s rozšířením definice finančního nástroje (§ 124 odst. 1 viz bod 125) pro potřeby úpravy ochrany proti zneužívání trhu.

K bodu 135 (§ 126 odst. 1):

Směrnice nepožaduje, aby se manipulace s trhem vztahovala i na nástroje, jejichž hodnota je odvozena od jiného investičního nástroje, proto se tyto nástroje z definice vypouštějí. Ustanovení bylo v tomto ohledu přeformulováno.

K bodu 136 (§ 126 odst. 2 písm. a)):

Nový pojem „uznávané tržní postupy“ lépe odpovídá potřebám úpravy a anglickému termínu „accepted market practices“ ze směrnice o zneužívání trhu.

K bodu 137 (§ 126 odst. 2 písm. b)):

Současná úprava neodpovídá směrnici, která vyvinění v případě nevědomosti neumožňuje, pokud se jedná o osobu, která vědět měla.

K bodu 138 (§ 126 odst. 2 písm. e)):

Terminologická změna souvisí s rozšířením definice finančního nástroje (§ 124 odst. 1 viz bod 125) pro potřeby úpravy ochrany proti zneužívání trhu.

K bodu 139 (§ 126 odst. 2 písm. e)):

V § 126 odst. 2 písm. e) je třeba doplnit, že o manipulaci s trhem nejde pouze za podmínek uvedených v předpisu Evropského společenství. Samotná skutečnost, že jde o zpětný odkup nebo cenovou stabilizaci, pro vyloučení zákazu manipulace nestačí (viz. čl. 8 směrnice o zneužívání trhu (2003/6) ve spojení s nařízením EK č. 2273/2003).

K bodu 140 (§ 126 odst. 3)):

Změna upřesňuje, jakým způsobem probíhá informování Evropské Komise.

K bodu 141 (§ 126 odst. 5)):

Opravuje se nepřesně vymezený okruh osob, které mají povinnost ohlásit Komisi podezření ze zneužití trhu. Směrnice 2004/6/ES, o zneužívání trhu, v čl. 6 odst. 9 ve spojení s čl. 1 odst. 3 prováděcí směrnice 2004/72/ES zjevně míří na samotné poskytovatele služeb (tj. obchodníky s cennými papíry, banky, provozovatele organizovaných trhu apod.) Díkce stávajícího ustanovení zákona č. 256/2004 Sb. však míří spíše na fyzické osoby, které se pohybují na finančním trhu (např. zaměstnanci obchodníků s cennými papíry) a vyvozovat z nich odpovědnost samotných poskytovatelů služeb je velmi obtížné. Ustanovení je navíc dosti nejasné, obtížně vyložitelné a vyvolává na straně subjektů trhu nejistotu. Proto se ustanovení doplňuje tak, aby povinnost oznamovat podezřelé transakce byla vynutitelná především vůči samotným poskytovatelům služeb na kapitálovém trhu.

K bodu 142 (§ 126 odst. 7 až 10)):

Doplňuje se úprava postupu Komise při posuzování uznatelnosti tržních postupů, která implementuje čl. 2 a 3 směrnice Evropské komise 2004/72/ES ze dne 30. dubna 2004, „kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o uznatelné tržní postupy, definici vnitřní informace ve vztahu k derivátům na komodity, seznam zasvěcených osob, oznamování manažerských obchodů a podezřelých transakcí.“ – *k termínu předložení zákona vládě chybí oficiální český překlad názvu!*

K bodu 143 (§ 128 odst. 8 písm. b)):

Upřesnění omezení odpovědnosti za škodu do uvedené částky za celé funkční období člena správní rady Garančního fondu obchodníků s cennými papíry.

K bodu 144 (§ 129 odst. 1)):

Dosavadní zásadní problémy s výkladem pojmu zákaznický majetek by měly být vyřešeny vydáním vyhlášky KCP, která vymezí rozsah toho, co je považováno za majetek zákazníka.

K bodu 145 (§ 129 odst. 2):

Navržené doplnění § 129 odst. 2 má za cíl odstranění duplicitního pojištění téhož majetku u dvou pojistných fondů, Fondu pojištění vkladů (FPV) a Garančního fondu obchodníků s cennými papíry (GF OCP), které není v souladu s příslušnými směrnicemi EU, zejména se směrnicí 97/9/ES o programech pro odškodnění investorů. Úroky z peněžních prostředků se považují za peněžní prostředky.

K bodu 146 (§ 130 odst. 4):

Jedná se o dodatečnou transpozici čl. 9 odst. 1 druhý pododstavec směrnice 97/9/ES

K bodům 147 a 148 (§ 130 odst. 5):

Navrhuje se, aby měl profesionální investor, podílník podílového fondu a účastník penzijního připojištění nárok na náhradu z Garančního fondu obchodníků s cennými papíry. Tím je odstraněn nespravedlivý stav, kdy některé subjekty měly povinnost přispívat do Garančního fondu, avšak neměly právo na náhradu z tohoto fondu.

Výjimky, kterou umožňuje právo Evropských společenství se v tomto případě nevyužívá.

K bodu 149 (§ 130 odst. 8):

Dosavadní znění ustanovení § 130 odst. 8 a 9, které upravuje způsob výpočtu náhrady z Garančního fondu obsahovalo několik zásadních chyb :

V první řadě ustanovení odst. 8 nenavazovalo na jiná ustanovení zákona, zejm. § 128 odst. 11 písm. a) a § 132 odst. 4 zákona. Z těch vyplývá, že náhrada se týká jen majetku zákazníka, který nebyl nebo nemohl být vydán. Ustanovení § 130 odst. 8 se proto upravuje tak, že nejde o všechny složky majetku zákazníka, ale jen o ty, které nebyly nebo nemohly být zákazníkovi vydány.

Dále se jednoznačně určuje, že se náhrada z Garančního fondu vztahuje na majetek zákazníka, který není možno vydat postupem podle § 132 zákona, který tedy vůbec není v dispozici obchodníka s cennými papíry (resp. nuceného správce, likvidátora nebo správce konkursní podstaty) a nikoliv ten majetek zákazníka, který nebyl vydán do skončení lhůty podle § 130 odst. 11 zákona, a to bez ohledu na to, zda takový majetek existuje a může být vydán a bez ohledu na to, z jakého důvodu nebyl vydán.

K bodu 150 (§ 130 odst. 9):

Změna má odstranit následující nedostatky:

Ze zákona není jasný účel ani právní důsledek formulačního rozdílu mezi § 130 odst. 8, který stanoví povinnost sečíst hodnotu složek majetku zákazníka, a § 130 odst. 9, který ukládá Garančnímu fondu „přihlédnout“ i k pohledávkám vzniklým na základě smluvních ustanovení. Bude nutné jednoznačně stanovit, zda je Garanční fond povinen takové pohledávky nahradit, nebo zda má v tomto ohledu volné uvážení. Dosavadní znění není v tomto ohledu dostatečně jasné. Obdobné znění v původním ZCP bylo jednou z příčin několika set sporů, vedených proti Garančnímu fondu ve věci náhrady.

Není jasně stanoveno, zda se má přihlédnout i k úrokům, výnosům či jiným pohledávkám na které vznikl nárok až po datu rozhodném podle první věty tohoto ustanovení pro hodnotu zákaznického majetku.

K bodu 151 (§ 130 odst. 11):

Splatnost náhrady určená v § 130 odst. 11 je nereálná. Objektivní lhůta, běžící od uveřejnění oznámení podle § 130 odst. 3, a to i v případě prodloužení podle věty druhé, ve svém důsledku znamená, že Garanční fond je povinen v této lhůtě vyplatit náhrady bez ohledu na to, zda má možnost jejich výši vypočítat a ověřit podle hodnověrných dokladů. Garanční fond se v tomto pojetí stává neomezeným ručitelem za prodlení a pochybení všech subjektů, které se procesu zjišťování a vydávání zákaznického majetku zúčastňují.

K bodu 152 (§ 130 odst. 12):

Změněné ustanovení jednoznačně stanoví, kdo má povinnost předat Garančnímu fondu podklady potřebné pro výplatu náhrad. Dosavadní znění vyvolává řadu otázek, které změna řeší.

K bodu 153 (§ 130 odst. 13):

Obsah podkladů potřebných pro zahájení výplaty náhrad z Garančního fondu, jak jej definuje dosavadní § 130 odst. 12 věta druhá ZPKT není v souladu se zněním § 130 odst. 8 a 9, které upravují způsob výpočtu náhrady. Přitom je zřejmé, že jde o jediný zdroj informací, podle kterých může Garanční fond náhradu stanovit. Proto je nezbytné, aby tyto podklady obsahovaly všechny informace, které jsou pro výpočet náhrady nutné.

K bodu 154 (§ 131 odst. 1):

Změna řeší důsledky přechodu věřitelských práv podle § 131 odst. 1 ZPKT pro konkursní řízení. Dosavadní znění ZPKT totiž nezajišťuje účast Garančního fondu v konkursu, pokud se zákazník stal konkursním věřitelem již před výplatou náhrady.

K bodu 155 (§ 132 odst. 5):

Doplňuje se možnost Komise pro cenné papíry navrhnout soudu odvolání správce konkursní podstaty. Dosavadní zkušenosti ukazují, že mnoho správců nevykonává řádně svojí povinnost vydat zákaznický majetek jeho vlastníkům. Komisi pro cenné papíry však chybějí efektivní nástroje, jak tuto situaci řešit.

K bodu 156 (§ 135 odst. 1):

Osoba, která žádá o přijetí cenného papíru k obchodování na oficiálním trhu, se doplňuje mezi osoby podléhající státnímu dozoru KCP v souladu s požadavky směrnice o prospektu.

K bodu 157 (§ 136 odst. 1):

V souladu článkem 21 směrnice o prospektu se rozšiřují oprávnění KCP v případě veřejné nabídky cenných papírů nebo přijetí cenného papíru k obchodování na regulovaném trhu.

K bodu 158 (§ 145 odst. 6 a 7):

Je třeba umožnit zrušení registrace investičních zprostředkovatelů ex-offo v případě splnění všech podmínek podle § 145 odst. 1 a 2.

K bodu 159 (§ 146 odst. 4):

Navrhovaná změna upřesňuje, jakým způsobem probíhá informování Evropské Komise (KCP informuje skrze Ministerstvo financí). V případě informování zahraničních dozorových orgánů však informuje přímo Komise, tak jak je to v EU obvyklé (a pružné).

K bodu 160 (§ 146 odst. 4):

Změna upřesňuje, jakým způsobem probíhá informování Evropské Komise.

K bodu 161 (§ 157 odst. 1):

Tyto povinnosti nemůže plnit obchodník s cennými papíry. Nelze je za ně ani stíhat.

K bodu 162 (§ 158):

Povinnost mlčenlivosti podle § 117 nelze vztáhnout na právnickou osobu, ale pouze na fyzické osoby mající nějaký vztah k této osobě (vedoucí osoby, konkurzní správce aj.).

K bodům 163 a 165 (§ 160 odst. 1 písm. b) a 161 odst. 1 písm. b)):

Písmeno b) se zrušuje, protože povinnost mlčenlivosti podle § 117 nelze vztáhnout na právnickou osobu.

K bodům 164 a 166 (§ 160 odst. 1 písm. f) a 161 odst. 1 písm. f)):

Oprava chybného odkazu.

K bodu 167 (§ 162 odst. 1 písm. c)):

Písmeno c) se zrušuje, protože povinnost mlčenlivosti podle § 117 nelze vztáhnout na právnickou osobu, ale pouze na fyzické osoby mající nějaký vztah k této osobě (vedoucí osoby, konkurzní správce aj.).

K bodu 168 (§ 164 odst.1 písm. a)):

K písmenu a) - skutková podstata deliktu neodpovídá povinnosti, jejíž porušení má být sankcionováno.

K bodu 169 (§ 164 odst.1 písm. c)):

K písmenu c) - na rozdíl od jiných subjektů chybí sankce za porušení povinnosti oznamovat změny v skutečnostech na jejichž základě bylo uděleno povolení.

K bodu 170 (§ 164 odst.1 písm. d)):

K písmenu d) - § 103 odst. 6 stanoví, co může být předmětem činnosti centrálního depozitáře

K bodu 171 a 172 (§ 164 odst. 1 písm. g) a § 164 odst. 2 písm. b)):

Navrhované změny reagují na nová ustanovení § 92 odst. 4 a § 99a.

K bodu 173 (§ 166 písm. b)):

Písmeno b) se zrušuje, protože povinnost mlčenlivosti podle § 117 nelze vztáhnout na právnickou osobu, ale pouze na fyzické osoby mající nějaký vztah k této osobě (vedoucí osoby, konkurzní správce aj.).

K bodu 174 (§ 166 písm. b)):

Účelem doplnění v dosavadním písmenu c) je zajištění možnosti sankcionovat nesplnění informační povinnosti podle § 93 odst. 6.

K bodu 175 (§ 166 písm. d)):

Navrhované změny reagují na nová ustanovení § 92 odst. 4 a § 99a.

K bodům 176 a 178 (§ 167 a 168):

Písmeno b) se zrušuje, protože povinnost mlčenlivosti podle § 117 nelze vztáhnout na právnickou osobu, ale pouze na fyzické osoby mající nějaký vztah k této osobě (vedoucí osoby, konkurzní správce aj.).

K bodu 177 (§ 167 písm. d):

Navrhované změny reagují na nová ustanovení § 92 odst. 4 a § 99a.

K bodu 179 (§ 168 písm. d):

Navrhované změny reagují na nová ustanovení § 92 odst. 4 a § 99a.

K bodu 180 (§ 170):

Nelze ukládat sankce „tiskárně“. Lépe je vhodné použít slovo „provozovatel tiskárny“ tak, jak je již dnes zákon používá.

K bodu 181 (§ 171 písm. a) a b):

Zrušují se sankční ustanovení, která jsou v souvislosti s novou úpravou veřejné nabídky a prospektu cenného papíru nahrazena novými sankčními ustanoveními v § 172 až 173b.

K bodu 182 (§ 171 písm. f):

Jedná se o opravu gramatické chyby (je myšlena Komise pro cenné papíry, v ZPKT označovaná jako Komise).

K bodům 183 až 184 (§ 172 až 173b):

V souvislosti s novou úpravou veřejné nabídky a prospektu cenného papíru se upravují související sankční ustanovení.

K bodu 185 (§ 175 písm. c):

Písmeno c) se zrušuje, protože povinnost mlčenlivosti podle § 117 nelze vztáhnout na právnickou osobu, ale pouze na fyzické osoby mající nějaký vztah k této osobě (vedoucí osoby, konkurzní správce aj.).

K bodu 186 (§ 176 písm. d):

Písmeno d) se zrušuje, protože povinnost mlčenlivosti podle § 117 nelze vztáhnout na právnickou osobu, ale pouze na fyzické osoby mající nějaký vztah k této osobě (vedoucí osoby, konkurzní správce aj.).

K bodům 187 až 191 a k bodu 193 (§ 177 až § 185):

Jedná se o úpravu v souvislosti se zásadami Ministerstva vnitra pro správního trestání. Dále se v bodech 188 a 190 jedná o reakci na změnu § 124 odst. 5 a § 126 odst. 5.

K bodu 192 (§ 186a):

Nově se upravuje sankce za porušení povinnosti mlčenlivosti tak, aby byla v souladu se zněním § 117.

K bodům 194 a 195 (§ 187 písm. b) a c):

Navrhované změny reagují na nové ustanovení § 104a.

K bodům 196, 197, 200 a 201 (§ 187):

Upravují se sankce za porušení pravidel podle § 125 odst. 6.

K bodu 198 a 199 (§ 189):

Doplňuje se správní delikt správce konkurzní podstaty, umístěný chybně do § 157.

K bodu 202 (§ 192 odst. 4):

Ustanovení tohoto odstavce je duplicitní s odstavcem 5.

K bodu 203 (§ 196 odst. 1 a 2):

K odst. 1: Umožňuje se, aby Komise mohla povolit uveřejnění některých informací pouze v anglickém jazyku. Takové rozhodnutí musí být v zájmu investorů.

K odst. 2: Zde je stanovena povinnost uveřejňovat informace na internetu nejméně po dobu 3 let.

K bodu 204 (§ 197):

Navrhované zpřesnění znění § 197 ZPKT precizuje stávající text a dopracovává toto ustanovení s ohledem praxi na finančních trzích. Současně minimalizuje možnosti uzavírání z hlediska tržní praxe „nestandardních“ smluv o závěrečném vyrovnání, resp. nezajišťuje jejich uznání v případě konkursu jejich subsumpcí pod pojem závěrečné vyrovnání. V žádném případě však nezasahuje do smluvní svobody kontrahujících subjektů, které si mohou i nadále takové „nestandardní“ smlouvy sjednávat, avšak s tím, že tyto smlouvy budou v případě úpadku podrobeny standardnímu režimu insolvenčního zákona.

Konkrétní navrhované změny:

- doplňuje se upřesnění, že kromě vlastních pohledávek se závěrečné vyrovnání vztahuje též na příslušenství pohledávek zahrnutých do závěrečného vyrovnání
- do závěrečného vyrovnání se zahrnují i ty pohledávky, které by vznikly, kdyby v důsledku dohodnuté skutečnosti nedošlo k závěrečnému vyrovnání
- nyní se výslovně uvádí, že nahrazení pohledávek podle písm. c) předchází zánik pohledávek nahrazovaných.
- splatnost nově vzniklé jediné („čisté“) pohledávky není již striktně vázána na okamžik dohodnuté skutečnosti, termín vypořádání však musí být určen ve smluvním ujednání o závěrečném vyrovnání
- dochází též k dílčí změně ve způsobu výpočtu jediné („čisté“) pohledávky. Namísto „ocenění“ vzájemných pohledávek se nyní ke stanovení jediné (výsledné) pohledávky použije „odhadovaná současná hodnota vzájemných pohledávek“. Tato změna lépe odpovídá textu Směrnice ES o finančním zajištění (2002/47/ES), kde se v Čl. 2 bod 1 písm. (n) bod (i), který definuje závěrečné vyrovnání a obsahuje spojení, „...*an amount representing their estimated current value* ...“ (v češtině, částka představující jejich odhadovanou současnou hodnotu)
- v původním návrhu byl okamžik, ke kterému by mělo být provedeno ocenění (nyní odhad současných hodnot vzájemných pohledávek) stanoven jako okamžik, kdy nastala dohodnutá skutečnost. Toto poměrně striktní vymezení se nahrazuje povinností provést tento odhad k okamžiku, který je stanoven ve smluvním ujednání o závěrečném vyrovnání
- v návrhu se doplňuje, že způsob odhadu současných hodnot vzájemných pohledávek stran, okamžik, ke kterému musí být odhad proveden, a způsob a termín vypořádání, které musí obsahovat smluvní ujednání o závěrečném vyrovnání, nesmí být v rozporu se zvyklostmi na příslušných finančních trzích.

Nové znění ustanovení se navrhuje v souvislosti s implementací Směrnice 2002/47/ES o dohodách o finančním zajištění. Ustanovení zpřesňuje definici „závěrečného vyrovnání“, která nahrazuje původní definici „závěrečného vyrovnání zisků a ztrát“. Tato definice nejen odpovídá definici ve směrnici, ale zároveň více odpovídá mezinárodním standardům a je také formulována srozumitelněji.

K bodu 205 (§ 199):

Legislativně technická úprava související s úpravou § 115.

K bodu 206 (§ 199 odst. 2 písm. a)):

Navrhované změny reagují na nové ustanovení § 104a.

K bodům 207 (§ 199 odst. 2 písm. i)):

Konkrétnější úpravu náležitostí prospektu obsahuje nařízení Komise (ES) č. 809/2004 z 29. dubna 2004 „provádějící směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES s ohledem na údaje obsažené v prospektu a s ohledem na jeho formát, začlenění odkazů, uveřejnění prospektu a na jeho propagaci“- *k termínu předložení návrhu vládě chybí oficiální český překlad názvu!*

Vzhledem k tomu, že toto nařízení bude od 1.7.2005 přímo účinné i na území České republiky, bude zrušena vyhláška č. 263/2004 Sb., o minimálních náležitostech prospektu cenného papíru a užšího prospektu cenného papíru.

K bodu 208 (§ 199 odst. 2 písm. l)):

Jedná se o změnu v souvislosti se změnou provedenou v § 116 odst. 3.

K bodu 209 (§ 199 odst. 2 písm. s) a t)):

K písmenu s): Doplnuje se zmocnění k vydání vyhlášky Komise pro cenné papíry, které vyplývá z transpozice směrnice Komise 2003/125/ES. Dosud chybělo zmocnění k vydání vyhlášky o poctivé prezentaci investičních doporučení a uveřejňování střetu zájmů, kterou předpokládá § 125 odst. 7 písm. c) a d).

K písmenu t): Doplnuje se zmocnění Komise k vydání vyhlášky, kterou se podrobněji stanoví, co je zákaznickým majetkem, kterou předpokládá § 129 odst. 1.

K bodu 210 (§ 202 odst. 3):

Nemá rozumný smysl, aby uvedené evidence Střediska cenných papírů přecházely na centrální depozitář.

K bodu 211 (§ 202 odst. 4):

Se dnem, kdy centrální depozitář převezme evidenci zaknihovaných a imobilizovaných cenných papírů vedenou Střediskem cenných papírů, je spojena použitelnost řady ustanovení zákona o podnikání na kapitálovém trhu. S ohledem na právní jistotu považujeme za vhodné, aby se adresáti právních norem o této skutečnosti dozvěděli právně relevantním způsobem. Navrhovaný způsob vychází z ustanovení § 2 odst. 1 písm. e) zákona č. 309/1999 Sb., o Sbírce zákonů, které umožňuje vyhlášovat ve Sbírce zákonů sdělení ministerstev, stanoví-li tak zákon. Z povahy věci vyplývá, že k tomuto sdělení dojde následně a že nebude mít normativní, nýbrž jen informativní povahu.

K bodu 212 (§ 202 odst. 7 až 9):

K odst. 7:

Ustanovení má zajistit, aby emitenti cenných papírů, které budou vedeny v evidenci centrálního depozitáře, uzavřely s centrálním depozitářem smlouvu. Tím má dojít k odstranění současného bezesmluvního vztahu mezi emitentem a Střediskem pro cenné papíry. Ustanovení souvisí s novelou § 111 odstavec 1 a dále zajistí jednotné očíslování všech emisí cenných papírů podle mezinárodního číslování.

K odst. 8:

Jedná se o úpravu vyvedení evidence podílových listů, které vedou v současnosti osoby odlišné od Střediska cenných papírů před zánikem Střediska a vznikem centrálního depozitáře. Děje se tak na základě oznámení učiněného emitentem Středisku CP.

K odst. 9:

Tento odstavec upravuje možnost vyvedení evidence podílových listů do samostatné evidence před vznikem centrálního depozitáře na základě výpisu z registru emitenta. Okamžikem vydání výpisu nemůže Středisko provádět na účtech žádné změny a okamžikem doručení výpisu vede pro emitenta evidenci jím pověřená osoba jako samostatnou evidenci.

K bodu 213 (§ 202a):

Účelem je zdůraznění omezeného rozsahu služeb, které centrální depozitář poskytne účastníkům, kteří neuzavřeli smlouvu s účastníkem centrálního depozitáře. Dalším účelem je zdůraznění, že vedení evidence investičních nástrojů a vedení emise jsou službami, které centrální depozitář poskytuje vedle služeb převodních a informačních.

K článku II (přechodná ustanovení)

K bodu 1:

Zajišťuje, aby se náhrady nákladů za poskytované informace vztahovaly do vzniku centrálního depozitáře také na Středisko cenných papírů.

K bodu 2:

Konkrétnější úpravu náležitostí prospektu obsahuje nařízení Komise (ES) č. 809/2004 z 29. dubna 2004 „provádějící směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES s ohledem na údaje obsažené v prospektu a s ohledem na jeho formát, začlenění odkazů, uveřejnění prospektu a na jeho propagaci“ - *k termínu předložení návrhu vládě chybí oficiální český překlad názvu!*

Vzhledem k tomu, že toto nařízení je přímo účinné i na území České republiky, bude zrušena vyhláška č. 263/2004 Sb., o minimálních náležitostech prospektu cenného papíru a užšího prospektu cenného papíru.

K bodu 3:

Stanovuje se přechodný režim pro prospekty schválené podle dosavadní úpravy, které jsou dále považovány za prospekty schválené podle nové úpravy. Jakékoliv jejich změny již musí být učiněny v souladu s novou úpravou. Stejně tak schválený prospekt neuveřejněný do účinnosti nové úpravy musí již být uveřejněn podle nové úpravy.

K bodu 4:

Zahájená řízení o schválení prospektu musí být po účinnosti tohoto zákona dokončena podle nové úpravy v tomto zákoně.

K části druhé (změna zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti)

K bodu 1 (§ 1a odst. 7):

Důvodem navrhované změny je vytvoření centrálního depozitáře jako nástupce Střediska cenných papírů. Dále je pojem „obchodník s cennými papíry“ zaměněn za pojem „osoba s povolením k poskytování investičních služeb“, který zahrnuje i zahraniční osoby.

K bodu 2 (§ 2 odst. 8):

V souvislosti se stanovením pravidel pro poskytování finančních služeb na dálku se využívá možnost, daná směrnicí č. 91/308/EHS, v znění směrnice č. 2001/97/ES, a povoluje se za daných podmínek „převzetí“ identifikace, provedené jinou bankou. Dojde tak ke zjednodušení identifikace v případě těchto obchodů na dálku.

K bodu 3 (§ 2 odst. 10):

Technická změna v souvislosti se změnou v bodě 2.

K části třetí (změna zákona o veřejných dražbách)

Napравuje se věcný rozpor se zákonem č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu.

K části čtvrté (změna občanského zákoníku)

K bodu 1 (§ 52 odst. 1):

Na základě požadavku stanoveného ve Směrniciích EU je nutno pro zajištění lepší informovanosti spotřebitelů uvádět do právních předpisů, jimiž je transponována příslušná právní úprava do vnitrostátního právního řádu, odkaz na příslušnou právní úpravu EU. Jedná se o následující Směrnice:

- Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku;
- Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku a o změně směrnice Rady 90/619/EHS a směrnic 97/7/ES a 98/27/ES;
- Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách;
- Směrnice Rady 85/577/EHS ze dne 20. prosince 1985 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory
- Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 94/47/ES ze dne 26. října 1994 o ochraně nabyvatelů ve vztahu k některým aspektům smluv o nabytí práva k užívání nemovitostí na časový úsek.
- Směrnice 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu.

K bodu 2 (§ 52 odst. 1):

Touto právní úpravou dojde k rozšíření režimu části první hlavy páté i na spotřebitelské smlouvy, které nejsou upraveny v části osmé. Tzn., že dojde k odstranění neopodstatněného dvojího režimu spotřebitelských smluv (pro smlouvy, které jsou upravené v části osmé a smlouvy ostatní).

K bodu 3 (§ 52 odst. 3):

Jedná se o úpravu technického charakteru, která má zdůraznit, že spotřebitelem se rozumí fyzická osoba.

K bodu 4 (§ 53 odst. 1):

Jedná se o úpravu technického charakteru, která má za cíl sjednotit znění věty první a věty druhé uvedeného ustanovení, z níž vyplývá, že prostředky komunikace na dálku se rozumí „zejména neadresovaný tisk, adresovaný tisk“.

Další změna směřuje k tomu, že transpozice pojmu „prostředky komunikace na dálku“ v tomto případě není zcela správně provedena, jelikož část § 53 odst. 1 věty druhé občanského zákoníku („provazované podnikatelem, k jehož předmětu činnosti náleží poskytování jednoho nebo více prostředků komunikace na dálku“) má restriktivní charakter, a zužuje tedy okruh takovýchto prostředků, což neodpovídá textu čl. 2 písm. e) směrnice. Tato definice v sobě totiž zahrnuje definici provozovatele komunikačních prostředků na dálku směrnice, směrnice ale nevylučuje, že by mohly být použity prostředky komunikace na dálku, které nejsou provozovány podnikatelem.

K bodu 5 (§ 53 odst. 7):

V § 53 odst. 6 je upraveno právo spotřebitele odstoupit od smlouvy do 14 dnů od převzetí plnění. V souladu se Směrnicí Evropského Parlamentu a Rady 97/7/ES o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku je zdůrazněna skutečnost, že tak má být učiněno bez uvedení důvodu.

K bodu 6 (§ 53 odst. 10):

Na základě ustanovení § 53 odst. 6 je sice spotřebiteli přiznáno právo na odstoupení od smlouvy, dodavatelé však často spojují odstoupení od smlouvy se sjednáním smluvní pokuty pro takový případ. Vzhledem k tomu, že je tím obcházen smysl práva na odstoupení, neboť smluvní pokuta se mnohdy téměř rovná ceně za zboží nebo službu, je navrhováno doplnění § 53 o odstavce 9, které tomuto jednání zabraňuje.

K bodu 7 (§ 54 písm. a):

Jedná se o legislativně technickou změnu plynoucí z navrhované úpravy finančních smluv uzavíraných na dálku.

K bodu 8 (§ 54a až 54d):

Navrhovaná úprava implementuje ustanovení směrnice 2002/65/ES o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku zejména ve vztahu k poskytování bankovních služeb, úvěrových služeb a služeb platební povahy. Problematika smluv uzavíraných na dálku souvisí s rozvojem tzv. e-commerce a s ochranou spotřebitele jako slabší smluvní strany. V navrhované úpravě jsou dodavatelé jako silnější smluvní straně stanoveny některé povinnosti (zejména povinnost informovat spotřebitele) a spotřebitelé jsou přiznána práva (zejména právo na odstoupení). V budoucnu se předpokládá příprava zvláštního zákona upravující problematiku spotřebitelských smluv mimo občanský zákoník. Tato úprava však předpokládá přijetí nového občanského zákoníku, který je ve fázi příprav.

Navrhovaná právní úprava zajišťuje spotřebiteli při uzavírání smluv o finančních službách na dálku co největší informovanost, která mu umožní se řádně rozhodnout a dává mu možnost od uvedených smluv ve stanovené lhůtě 14 dnů odstoupit. Dodavatel nesmí v uvedené lhůtě poskytovat spotřebiteli služby, pokud o to spotřebitel výslovně nepožádá – pak se ovšem tento spotřebitel zbavuje možnosti od smlouvy odstoupit. Uvedená úprava dále chrání spotřebitele před nevyžádanými službami, kde spotřebitelé z těchto nevyžádaných služeb nevznikají žádné povinnosti, zvláště povinnost platit. Pokud dodavatel neposkytne spotřebiteli všechny požadované informace, má spotřebitel možnost od smlouvy ve lhůtě 3 měsíců, kdy se o tomto porušení dozví, odstoupit. Speciální úprava se vztahuje na poskytování informací při uzavírání smlouvy o finančních službách pomocí telefonických přístrojů.

Smlouvou uzavřenou na dálku se rozumí jakákoliv smlouva o finančních službách uzavřená výhradně za použití prostředků dálkové komunikace, kdy nedochází k přímému kontaktu mezi dodavatelem služby a jejím spotřebitelem. Typickým příkladem jsou smlouvy

uzavřené na základě návrhu smlouvy distribuovaného formou letáku nebo inzerátu, faxové nebo telefonické nabídky, prostřednictvím internetu apod. Účelem úpravy je zajistit ochranu spotřebitele – jeho informovanost, možnost odstoupení od některých smluv ve stanovené lhůtě, možnost obrany před nevyžádanými službami a další.

K jednotlivým ustanovením:

§ 54a:

V tomto paragrafu je vymezena působnost zákonné úpravy (bankovní, platební, úvěrové, pojistné a investiční služby) a jsou definovány základní pojmy předkládané úpravy (smlouva o finančních službách uzavíraná na dálku, provozovatel prostředku komunikace na dálku a trvalý nosič dat). Je zde rovněž vytvořena zákonná domněnka, že za smlouvy o finančních službách se považují všechny smlouvy uzavírané vyjmenovanými subjekty (pochopitelně se na ně vztahuje níže uvedená úprava jen v případě, že druhou smluvní stranou je spotřebitel a že jsou uzavírány na dálku). Z působnosti občanského zákona jsou vyjmuty pojistné smlouvy a smlouvy o cenných papírech, které jsou upraveny ve zvláštním předpise. Rovněž je řešena působnost zákona v případě uzavření rámcové smlouvy a operací na základě ní poskytovaných a v případě uzavírání navazujících smluv.

Jedná se o implementaci především čl. 2 směrnice 2002/65/ES.

§54b:

V tomto paragrafu jsou stanoveny povinnosti dodavatele poskytnout spotřebiteli informace před uzavřením smlouvy o finančních službách uzavírané na dálku. Dodavatel je povinen mu poskytnout především (odst. 2 až 5):

- informace o dodavateli (zejména identifikace a kontaktní adresa dodavatele a případných osob jej zastupujících, informace o registraci dodavatele a dozorovém orgánu nad činností dodavatele),
- informace o poskytované finanční službě (zejména název a hlavní znaky služby a výpočet celkové ceny za poskytnutou službu, včetně upozornění na případná rizika, daně placené spotřebitelem a dodatečné náklady za použití prostředku komunikace na dálku),
- informace o uzavírané smlouvě (zejména informace o právu na odstoupení od smlouvy, o rozhodném právu smlouvy, o jazyku smlouvy a o minimální době trvání smlouvy),
- informace o možných mimosmluvních náhradách (zejména informace o mimosoudním vyřizování stížností spotřebitelů a o garančních fondech).

Dále je upraveno poskytování informací v případě telefonní komunikace (odst. 10), nutnost předat informace v tištěné podobě (odst. 8 a 9), možnost změnit prostředek komunikace na dálku (odst. 11) a právo odstoupit od smlouvy v případě nepravdivých nebo neúplných informací (odst. 12).

Jedná se o implementaci především čl. 3 až 5 a čl. 11 směrnice 2002/65/ES.

§54c:

V tomto paragrafu je upraveno právo spotřebitele odstoupit od smlouvy o finančních službách uzavírané na dálku ve lhůtě 14 dnů ode dne uzavření smlouvy (nebo ode dne poskytnutí informací v tištěné podobě, pokud k tomu dojde po uzavření smlouvy). Právo na odstoupení se neuplatní zejména u smluv týkajících se devizových prostředků a investičních nástrojů a u smluv, kde obě smluvní strany plnily na výslovnou žádost spotřebitele před uplynutím lhůty k uplatnění práva na odstoupení (odst. 2). Dále je upravena povinnost smluvních stran vrátit si poskytnuté prostředky, s výjimkou částky za služby již poskytnuté

(odst. 6 až 9). Rovněž je upraveno zrušení smlouvy spojené se smlouvou o finančních službách uzavírané na dálku v případě odstoupení spotřebitele od této smlouvy (odst. 4).

Jedná se o implementaci čl. 6 a 7 směrnice 2002/65/ES.

§54d:

V tomto paragrafu jsou upraveny ostatní otázky související s úpravou smluv o finančních službách uzavíraných na dálku, zejména použití kterých prostředků na dálku je podmíněno předchozím souhlasem spotřebitele (odst. 1 až 3), úprava nevyžádaných služeb (odst. 4), odkaz na úpravu neplatných ustanovení (odst. 5), nemožnost spotřebitele vzdát se přiznaných práv (odst. 6), povinnost provozovatelů prostředků komunikace na dálku (odst. 7) a úprava působnosti úpravy smluv o finančních službách uzavíraných na dálku, která by měla zajistit ochranu všem spotřebitelům na území České republiky (odst. 8).

K bodu 9 (§ 57 odst. 1):

V § 57 odst. 1 je navrhováno prodloužit lhůtu pro odstoupení od smlouvy ze 7 dnů na 14 dnů, neboť tato lhůta je nedostatečná k tomu, aby projev vůle spotřebitele odstoupit od smlouvy byl doručen druhé smluvní straně – dodavateli.

K části páté (změna zákona o bankách)

V této části navrhovaného zákona je upravena povinnost bank řídit se úpravou smluv o finančních službách uzavíraných na dálku při poskytování svých služeb. Je tím nepřímo stanovena i povinnost České národní banky dohlížet dodržování této úpravy.

K části šesté (změna zákona o spořitelních a úvěrních družstvech)

V této části navrhovaného zákona je upravena povinnost spořitelních a úvěrních družstev (tzv. družstevních záložen neboli kampeliček) řídit se úpravou smluv o finančních službách uzavíraných na dálku při poskytování svých služeb. Je tím nepřímo stanovena i povinnost České národní banky dohlížet dodržování této úpravy.

K části sedmé (změna zákona o některých podmínkách sjednávání spotřebitelského úvěru)

V této části navrhovaného zákona je upravena povinnost řídit se úpravou smluv o finančních službách uzavíraných na dálku v případě sjednávání spotřebitelského úvěru.

K části osmé (změna zákona o stavebním spoření a o státní podpoře stavebního spoření)

V této části navrhovaného zákona je upravena povinnost stavebních spořitelů řídit se úpravou smluv o finančních službách uzavíraných na dálku při poskytování svých služeb.

K části deváté (změna zákona o penzijním připojištění se státním příspěvkem)

V této části navrhovaného zákona je upravena povinnost řídit se úpravou smluv o finančních službách uzavíraných na dálku.

K části desáté (změna zákona o Komisi pro cenné papíry)

K bodu 1 (§ 8 odst. 1):

V souladu článkem 21 směrnice o prospektu se rozšiřují oprávnění KCP v případě veřejné nabídky cenných papírů nebo přijetí cenného papíru k obchodování na regulovaném trhu.

K bodu 2 (§ 13 odst. 1):

V souladu se směrnicí o prospektu a směrnicí 200/12/ES (bankovní směrnice) povede KCP tři nové seznamy:

1. schválených prospektů cenného papíru (Čl. 14 odst. 4 směrnice o prospektu)
2. obchodních společností a fyzických osob považovaných za kvalifikované investory (Čl. 2 odst. 3 směrnice o prospektu),
3. finančních holdingových společností.

K části jedenácté (změna zákona o auditorech)

V souladu s článkem 21 směrnice o prospektu se prolamuje povinnost mlčenlivosti auditora vzhledem k povinnosti informovat Komisi pro cenné papíry v případě veřejné nabídky cenných papírů nebo přijetí cenného papíru k obchodování na regulovaném trhu.

Této povinnosti odpovídá oprávnění Komise pro cenné papíry požadovat při rozhodování o schválení prospektu informace a dokumenty od auditora, které je upraveno v ustanovení § 8 odst. 1 písm. d) zákona č. 15/1998 Sb., o Komisi pro cenné papíry, ve znění pozdějších předpisů.

K části dvanácté (změna občanského soudního řádu)

Navrhované ustanovení se snaží zabránit situaci, kdy by vedení evidence investičních nástrojů bylo znemožněno v důsledku toho, že se technické prostředky, na nichž je evidence vedena, stanou předmětem výkonu rozhodnutí nebo exekuce. Tento problém částečně řeší stávající ustanovení § 322 odst. 3 OSŘ, jež ovšem nedopadá na uchovávání archivních dokumentů, které není podnikáním.

K části třinácté (změna obchodního zákoníku)

Jedná se o terminologické upřesnění s ohledem na vztah mezi pojmy "evidence vedená centrálním depozitářem" a "centrální evidence cenných papírů", jak je vymezuje zákon o podnikání na kapitálovém trhu.

K části čtrnácté (změna zákona o dluhopisech)

K bodům 1 až 6 (§ 7, 8, 10, 12, 13 a 14):

Změny v zákonu o dluhopisech jsou vyvolány novou úpravou schvalování prospektu v zákonu o podnikání na kapitálovém trhu. Účelem úpravy je zjednodušení zbytečně zatěžujícího dvojího schvalovacího procesu a dvojího režimu uveřejňování v případě veřejně nabízených dluhopisů nebo dluhopisů přijímaných k obchodování na regulovaném trhu (zvláště emisních podmínek a zvláště prospektu). Emisní podmínky dluhopisu a dluhopisového programu a jejich změny a doplňky tak mohou být schvalovány a uveřejňovány společně

s prospektem. V tom případě se nepoužijí některá ustanovení zákona o dluhopisech, ale příslušná ustanovení zákona o podnikání na kapitálovém trhu. Údaje, které jsou společné pro emisní podmínky i pro prospekt, se pak nemusejí uvádět dvakrát.

K bodu 7:

Ustanovení se doplňuje proto, aby stát mohl efektivně kontrolovat zadlužování obcí. Dosud se tato kontrola omezovala pouze na dluhopisy vydávané na území České republiky, komunální dluhopisy vydávané v zahraničí pak státní kontrole nepodléhaly.

K části patnácté (účinnost)

Účinnost je navrhována dnem vyhlášení kvůli nutnosti zajistit účinnost implementace směrnice o prospektu ke dni, kdy vstoupí v platnost nařízení o prospektu (tzn. 1.7.2005) nebo co nejdříve po tomto datu.